

OPINIÓ

La solitud imposada

Míriam Díez

Barcelona. Diumenge, 26 de desembre de 2021. 05:30

Temps de lectura: 2 minuts

El
Nacional

Georges Moustaki canta a la soledat, “fidel com una ombra”, i li dedica unes paraules precioses. **Perquè la soledat és meravellosa quan és triada. Però si no la vols, es converteix en un malson detestable.** La solitud imposada, res a veure amb la solitud volguda, afecta òbviament la salut social i emocional, escriu el filòsof Jordi Pigem. I la física. Pigem fa referència al doctor Mandred Spitzer que adverteix: **estar sol pot causar més problemes de salut que la obesitat, l'alcoholisme o el tabac.** I segueix Pigem amb la grandiosa Hanna Arendht, que escrivia que “fomentar la solitud és fomentar el totalitarisme”. A *Pandèmia i postveritat*, un volum que acaba de sortir del forn de [Fragmenta](#), llegim que la gestió de la covid-19 ha generat depressions, malalties mentals i ha incentivat els suïcidis. El dia que m’han escoltat més enguany a classe a la universitat ha estat quan he parlat de malalties mentals i comunicació. Aturem màquines. Tothom et mira i t’escolta com mai, quan abordes aquests temes del cap. I mentre vas desgranant com els mitjans de comunicació, les sèries, les pel·lícules, mostren els personatges considerats “dolents” amb problemes mentals més t’adones que tants cops no som conscients de la invasió ideològica que ens fagotitza. **Estigmatitzar les malalties mentals fent creure que són cròniques i incurables no ajuda a la seva gestió ni acompanyament.** Tampoc hi contribueix no reconèixer que és la mateixa digitalització vital la que provoca també

N alteracions. I ningú no viu en la immunitat. Ni tan sols els qui es pensen que no fan servir les xarxes socials. I Internet.

PUBLICITAT

El
Nacional

Malalties noves, lligades a la hiperactivitat i addiccions, com la nomofòbia (no saber estar sense el mòbil), el mareig cibernètic o fatiga de pantalla, la IAD (Desordre d'Addicció a Internet) l'efecte Google, o el Phantom Ringing Syndrome (pensar que et vibra el mòbil, quan l'objecte està més quiet que un estaquirot) són senyals de la invasiva presència digital a la nostra existència.

PUBLICITAT

Jordi Pigem, filòsof i escriptor dels qui toquen de peus a terra, condensa en poques pàgines les distopies de Huxley i Orwell amb el control que exerceixen avui el Fòrum Econòmic Mundial i grups de poder que lloen la tecnologia i dipositen la fe en els robots que ens vigilen. La soledat del nadó sud-coreà de tres mesos que va morir d'inanició perquè els seus pares “es van oblidar de cuidar-lo” perquè estaven ocupats amb jocs digitals que macabrament consistien en nodrir una criatura —virtual— és un crit desesperat que combina soledats contemporànies. La de la criatura que no havia demanat venir al món i que per negligència dels seus propis progenitors va morir abandonada. La d'uns pares ^{El} Nacional impreparats i alienats per una tecnologia mortal que ha engolit el seu enteniment i emocions. La soledat d'una societat que és incapaç de posar barreres a la barbàrie robotitzada controladora i que accepta limitacions de llibertats. El Nadal intensifica les solituds contemporànies, però també en pot ser un antídote. Truqueu a la gent gran i sola, ha dit el Papa Francesc en un missatge nadalenc. **Una paraula pot trencar una solitud? I tant. Molt més del que ens pensem. Una paraula, molts cops, salva.**

PUBLICITAT

T'ha fet servei aquest article? Per seguir garantint una informació compromesa, valenta i rigorosa, necessitem el teu suport. La nostra independència també depèn de tu.

[Subscriu-te a ElNacional.cat](#)